

Per una sanitat 100% pública, igual per a tothom

Des que vàrem néixer l'any 2012 amb les tancades a diferents centres no parem de demanar el mateix, més recursos per a la sanitat i una sanitat 100% pública. **Una sanitat, un únic conveni, igual per a tothom.**

Fa uns dies, dèiem: "No és moment de queixes. És moment de donar-ho tot, perquè la situació és extrema i ens desborda, perquè la nostra professió és cuidar persones i ara això és el que importa".

[El TAULÍ/CENTRE], igual que la resta d'hospitals, centres de salut, sociosanitaris i la resta d'equipaments sanitaris, molt a poc a poc va caminant cap a la normalitat, recuperant plantes i espais.

I què? I com ho faran perquè totes les professionals recuperem la nostra normalitat?

Perquè després de tot el viscut, amb el retorn a la suposada "normalitat", què passarà? Què canviarà?

La Conselleria, les direccions i els governs, tindran la capacitat i l'empatia per analitzar i donar solucions al que ha passat i al que vindrà?

Seran capaços d'entendre que **retallar en sanitat, mata?**

Per fi se n'adonaran que necessitem ja un sistema sanitari 100% públic amb recursos suficients?

Entenem que després de viure el que hem viscut, ha quedat palès que el nostre sistema sanitari necessita més pressupost. I quan diem "sistema sanitari" volem dir tot el sistema sanitari: des del transport sanitari, els CAPs, els hospitals, els centres sociosanitaris, els centres de dia, el servei d'atenció domiciliària, els centres geriàtrics, tot el que té a veure amb la cura i la millora de la qualitat de vida. I necessitem més pressupost amb urgència a l'atenció primària i als serveis sociosanitaris, però amb una gestió directa 100% pública dels serveis privatitzats; més contractació estable de professionals i més material per cuidar i cuidar-nos.

Doncs no creiem que facin canvis, però no perquè no vulguem les treballadores.

És perquè ens ho posen difícil.

El dia 26 es varen aprovar els pressupostos. La CUP va presentar una moció per retornar-nos el 5% que ens varen treure al 2010 i també pagar-nos les DPOs. Però curiosament, què va passar?

Doncs que aquestes persones que ens aplaudeixen cada dia, que ens diuen gracies i que ens donen ànims, varen votar això:

Junts i ERC varen votar No i PP i Comuns es varen abstenir. Resultat: l'esmena no es va aprovar.

I tornem-hi, més del mateix, molts aplaudiments, però cap reconeixement, molta palmadeta a l'esquena i res més.

Quant de temps i quantes coses més ens han de passar perquè les treballadores sanitàries diguem PROU?

Doncs creiem que ara és el moment i aquestes són les nostres demandes:

1. Volem que el Govern, la Consellera i direcció no ens aplaudeixin, sinó que posin solucions.
2. Volem que ens escoltin.
3. Volem fora la concertada i no donar recursos a la privada. Tots els centres han de ser públics, no als consorcis sanitaris.
4. Volem una sola Sanitat 100% pública. Igual treball, iguals condicions.
5. Volem tots els recursos necessaris, per assistència i recerca 100% pública.
6. Volem una Taula de negociació **Ja** amb la Consellera.

I ara mateix, sense negociació prèvia, perquè és nostre, volem:

7. Epis en condicions.
8. Volem PCR per a totes o serologies.
9. Volem recuperar el 5%.
10. Volem recuperar les DPOS, que formen part del nostre sou.
11. Volem que les hores que hem fet de més, no siguin a preu de salari.

I continuem dient: No necessitem aplaudiments, és la nostra feina, però la volem fer amb bones condicions, per poder donar a les persones malaltes tot el que necessitem i per poder protegir-nos nosaltres i les nostres famílies. No som ni heroïnes, ni màrtirs, som treballadores sanitàries.

I que cap persona oblidi el que ha passat, per poder posar solucions i que no passi mai més.